

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 211

гр. Перник, 27.12.2011г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание на деветнадесети декември през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА Г.

По докладваното от съдията Г. административно дело № 438 по описа за 2011г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на С.Г.В.,*** против мълчалив отказ на Кмета на община Перник да се произнесе по нейна молба вх. № 11/ТР-2843/1 от 13.07.2011г.. С молбата се иска да ѝ бъде върнат нотариален акт-оргинал, препис или фотокопие, намиращ се в архива на общината и съхраняван във връзка с приключила процедура по отчуждаване по отношение на имот, находящ се в гр. Перник, ул. "Граовска" № 12, собственост на баща ѝ Георги Тасков. Счита, че е налице мълчалив отказ, тъй като кмета незаконосъобразно не се е произнесъл по молбата ѝ и не ѝ е върнал искания документ. Моли, делото да се разгледа и кмета да изпълни задължението си, като и издаде исканите документи. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата Кмета на община Перник, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на иска. Твърди, че липсва годин предмет за обжалване, което е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска. Оспорва размера на адвокатското възнаграждение, като прекомерно завишен и претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Съдът след като се запозна с представените от страните писмени доказателства и със становищата им изразени в откритото съдебно заседание, проведено на 19.12.2011г., намира, че жалбата на С.В. следва да бъде оставена без разглеждане. Доводите за това са следните:

Жалбоподателката е депозирала в община Перник молба с вх. № 11/ТР-2843/1 от 13.07.2011г.. В молбата е посочила, че имота, находящ се в гр. Перник, ул. "Граовска" № 12, собственост на баща ѝ Георги Тасков е бил отчужден през 1963г. на основание чл. 55 от ЗПИИМ. С оглед на това е поискала кмета на общината да ѝ върне нотариален акт без дата и година, предмет на отчуждението, който се намирал в архивите на общината.

Изхождайки от съдържанието на молбата и това на жалбата, с която е сезиран състава се налага убеждението, че състава е сезиран с недопустимо искане, което не може да бъде прието за разглеждане като жалба, поради средните съображения:

По принцип отказ - изричен или мълчалив, е налице винаги, когато искането до административния орган се отнася до издаване на индивидуален административен акт, т. е. когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане, съобразно нормативно предвиденото му правомощие. В случая липсва правна норма, която да създава за Кмета на общината задължение да се произнесе по молба вх. № 11/ТР-2843/1 от 13.07.2011г., а отделно от това в молбата липсва и искане за издаване на административен акт. Обжалваният мълчалив отказ на Кмета на общината не

представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК и не подлежи на обжалване по предвидения в него ред. Административният акт е волеизявление на органа на държавното управление, който създава правни последици за гражданите и организациите. Законът определя кой орган и какви административни актове да издава. Нито в ГПК, нито в Закона за нотариусите и нотариалната дейност, нито в друг закон е предвидено, че Кмета на общината може да издава нотариални актове. Законът е посочил изрично, кой може да издава нотариални актове, сред които не е ответника и поради тази причина е предвидил специална процедура уредена в Правилника за вписванията. По силата на този правилник общината няма правомощия дори да съхранява тези актове. Не може кмета на общината, сезиран с подобно искане, за което не е предвидено издаването на административен акт, да се занимава с него и да го разреши. Подаденото до община Перник искане не е подадено до компетентен орган на държавното управление, овластен в случая да издава административен акт, поради това неговото мълчание в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК не е годно да създаде административен акт на мълчалив отказ, който да подлежи на обжалване. Прямо некомпетентен орган жалбоподателката не разполага с право да иска от него издаване на акта. Такъв орган не само не е длъжен да издаде исканият акт, но точно обратно - той е длъжен да откаже да издаде акта. Той не накърнява правната сфера на жалбоподателката, която следва да се обърне към компетентния орган.

На следващо място в случая не се откриват и белезите на административна услуга съгласно легалното определение по § 1, т. 2 от Закона за администрацията и искането не попада в обхвата на пар. 8 от ПЗР на АПК, тъй като връщане на документ не е административна услуга.

Предвид горенаписаното намирам, че производството следва да бъде прекратено, тъй като е образувано въз основа на недопустима жалба, която не подлежи на разглеждане.

Водим от горното, съдия при Административен съд Перник,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 19.12.2011 г., в частта, с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на С.Г.В.,*** против мълчалив отказ на Кмета на община Перник да се произнесе по нейна молба вх. № 11/ТР-2843/1 от 13.07.2011г..

Прекратява производството по административно дело № 438/2011г. по описа на Административен съд Перник.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението.

Съдия:

В случая искането на жалбоподателя е отправено до Министъра на труда и социалното политика, който изобщо няма компетентност да се занимава с предявеното искане. Мълчанието в този случай на явно и абсолютно некомпетентен орган, което мълчание в продължение на 14-срок по [чл. 47, ал. 1 АПК](#) не е в състояние да създаде един административен акт на мълчание.

При обжалване на откази предмет на доказване са фактите, релевантни за съществуването на претендираното право, респ. задължение за издаване на отказания административен акт. Между тези факти важно място заема обстоятелството, дали сезираният с молбата административен орган е компетентен да издаде искания акт. Спрямо некомпетентен орган жалбоподателят не разполага с право да иска от него издаване на акта. Такъв орган не само не е длъжен да издаде искания административен акт, но точно обратно - той е длъжен да откаже да издаде акта. Той не накърнява правната сфера на жалбоподателя, който следва да се обърне към компетентния орган. При обжалване на отказ некомпетентността на органа да издаде отказания акт не е основание за уважаване на жалбата, както е в настоящия случай, докато при обжалване на административен акт некомпетентността на органа, издал акта, е основание за уважаване на жалбата.

Жалбоподателката не конкретизира административен акт, срещу който възразява, за да бъде направена проверка по реда на съдебния контрол за неговата незаконосъобразност. Не може да посочи и органа, който го издава. Не оспорва конкретен административен или правораздавателен акт, попадащ в приложното поле на чл. 128 от АПК, както и не мотивира правен интерес във връзка с оспорването.